

[Veistrup.]

beskæftiger os med, idet der her er Tale om den indirekte Beskatning. Der er vel ingen, der kan tro, at der, saadan som Finansforholdene former sig i Øjeblikket, vil være Mulighed for at give Afkald paa nogen af de Indtægter, som hidtil har tilflydt Staten.

Det ærede Medlem, som talte for Venstre, fremsatte nogle Bemærkninger, som i og for sig forbavtede mig noget. Det ærede Medlem gav Udtryk for, at det var en meget stærk Mangel paa Sparsommelighed, som karakteriserede Regeringen, og at der var gennemført en hel Del Love, som havde medført store Udgifter. Jeg forstod det nærmest saaledes, at det ærede Medlem rettede en Bebrejdelse mod Regeringen, fordi den havde gennemført disse Love. Jeg ved nu ikke rettere end, at Venstre i al Almindelighed har stemt for disse Lovforslag, og det forekommer mig at være en noget ejendommelig Stilling, man indtager, naar man den ene Dag kan stemme for disse Love og den næste Dag bebrejder Regeringen, at Lovene er gennemført. Det er en Form for Agitation, som jeg ikke er i Stand til at forstaa.

Jeg maa imidlertid tro, at efter de Bemærkninger, som er fremkommet fra det ærede Medlem om Nødvendigheden af en gennemført Sparsommelighed, vil det ærede Medlem og hans Parti lade Handling følge paa Ord, naar vi faar den næste Sag paa Dagsordenen, Nr. 5, til Behandling, hvor der vil kunne være Tale om at spare ikke saa ganske faa Millioner. Derfor henstiller jeg til det ærede Medlem, at han i Konsekvens af de Betragtninger, som han fremsatte for et Øjeblik siden, stemmer for det Forslag, som vi om et Øjeblik kommer til at behandle. Det ærede Medlem kan vel ikke være saa inkonsekvent, at han vil afholde sig derfra.

Det ærede Medlem, som talte for de Konservative, var i en yderst vanskelig Situation. Det ærede Medlem sagde, at de Konservative altid havde haft Sympati for, at Statens Behov skulde dækkes ved indirekte Afgifter. Nu er det underligt, at naar der saa kommer et Forslag om indirekte Afgifter, er det ærede Medlem saaledes stillet, at han skal motivere en Modstand imod indirekte Afgifter. Derfor forstaaer jeg meget godt, at der skulde mange Ord til at begrunde den Stilling, som han og hans Parti indtager til det Lovforslag, her foreligger. Men det var ganske ejendommeligt at høre, at det ærede Medlem først og fremmest beklagede sig over Afgiften paa Øllet og Benzinen. Jeg

har altid ment, at det var de to mest nærliggende Skatteobjekter, naar der var Tale om indirekte Skatter. Men det viste sig; at Øllet og Benzinen i særlig Grad havde det ærede Medlems Kærlighed; og skønt Talen her er om at gennemføre indirekte Afgifter, melder det konservative Parti sig fra. Det forekommer mig at være en ejendommelig Inkonsekvens; man her gør sig skyldig i.

Naar det ærede Medlem sagde, at man ikke kunde være med til en saadan Beskatning, der strakte sig over længere Tid, vil jeg gøre opmærksom paa, at de Skatter, der her er Tale om, ophører om et Aar, med Udgangen af Marts Maaned. Det drejer sig altsaa om en rent midlertidig Beskatning. Derfor kan dette heller ikke anføres som Begrundelse for at gaa imod Lovforslaget.

Mig forekommer det, at som Stillingen ligger finansielt for Staten, behøves der ikke nogen lang Motivering for at gennemføre det foreliggende Lovforslag, og jeg skal i hvert Fald for mit Vedkommende anbefale, at man gennemfører Forslaget saa hurtigt, som det er muligt.

Villemoes: Jeg hørte med nogen Undren paa, hvad det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lange) udtalte om Beskatning, i Særdeleshed Beskatningen af Benzin. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at Benzinbeskatningen er alt for høj, det kan simpelt hen ikke gaa, Erhvervene kan ikke bære den. Beskatningen udgør ca. 70 pCt. af Benzinprisen, det er ganske uanstændigt, og hvis det ikke var saaledes, at vi er inde i en Tid, hvor Riget fattes Penge, kunde en saa høj Skat ikke opretholdes. Jeg er imidlertid i højeste Grad forbavset over, at det ærede 4de Medlem for 2den Kreds i Dag vil staa op her og slaa sig til Ridder paa, at han ikke er med til at gennemføre en Fortsættelse af denne Lovgivning. Ved det første Kriseforlig, som blev indledet i den danske Rigsdag, blev Kriselovgivningen vedtaget af 3 Partier, hvoraf det ærede Medlems Parti var det ene. Det konservative Folkeparti er i dette Øjeblik oplagt imod, at man laver trekantede Forlig, men det første Kriseforlig, der blev indgaaet, blev, som sagt, indgaaet mellem Regeringspartierne og det konservative Folkeparti, og i det Kriseforlig var der en eksorbitant Forhøjelse af Benzinskatten, en saa stor Forhøjelse, at jeg ikke kan forstaa, at netop det konservative Folkeparti kunde være med dertil, i Særdeleshed da man ved det Kriseforlig og den Benzinbeskatning, der paa det Tidspunkt blev vedtaget, fuldstændig ændrede Kurs med Hensyn til den Maade,